

FÖR VINDENS SKULL

Ensamhet, i dig
Min själ är famlande
Liksom en klängväxt utan stöd.
Jag trevar runt omkring mig för att finna,
Jag är i rymdens mitt, har inget ändamål
Utom min tro att mål skall finnas högre upp.
Hur underbart att vara blott sig själv,
Att växa ifrån ensamhet till ensamhet:
Långt flyger mina frukter och mitt frömjöl
Förs bort av okänd vind!
Hur underbart att blomma – men för vem?
För vindens skull.

Gunnar Ekelöf